

Neděle 13. října 28. neděle v mezidobí	7.30 mše sv. v Borohrádku za maminku 8.45 mše sv. v Horním Jelení za Rudolfa a Filipa a Karla Poláčka, rodiče i bratra, za rodinu Němečkovu 10.00 mše sv. v Radhošti za duše v očistci
Pondělí 14. října <i>Sv. Kalista I., papeže a mučedníka</i>	10.00 mše sv. v DD v Borohrádku 14.00 mše sv. v Simeonu za Emílii Žylkovou a ten rod
Úterý 15. října	
Středa 16. října	
Čtvrtek 17. Října <i>Sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka</i>	18.00 mše sv. v Horním Jelení
Pátek 18. října <i>Sv. Lukáše, evangelisty</i>	17.35 modlitba sv. růžence 18.00 mše sv. v Horním Jelení
Sobota 19. října <i>Sv. Pavla od Kříže, kněze Sv. Jana de Brébeuf a Izáka Joguese, kněží, a druhů, mučedníků</i>	8.00 mše sv. v Horním Jelení 16.00 mše sv. v Zámrsku s nedělní platností
Neděle 20. října 29. neděle v mezidobí	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 mše sv. v Horním Jelení 10.00 mše sv. v Radhošti 15.00 mše sv. v Šachově

! 20 minut před každou mší sv. – příležitost ke svátosti smíření !

„Cokoliv tedy děláte, dělejte podle Boží vůle.“
(sv. Ignác Antiochijský)

Sbírky v kostele 6. 10. 2019/počet účastníků

Horní Jelení 1 080,-Kč / 62
Radhošť 485,-Kč / 28
Borohrádek 1470,-Kč / 14
Šachov 350,-Kč / 9

Dejme si pozor, abychom nekladli ideologii namísto víry

Kázání při ranní mši v kapli Domu sv. Marty 8. 10. 2019

Před podmiňováním křesťanské víry varoval papež František v dnešní homilii při ranní eucharistii v kapli Domu sv. Marty. Hovořil o křesťanech, kteří všechno posuzují úzkoprse, zatímco Pán ke všem lidským skutečnostem přistupuje milosrdně, protože nabízí spásu.

Petrův nástupce komentoval knihu proroka Jonáše, která se čte v liturgii těchto dní. Líčí konflikt mezi Bohem a prorokem, jenž byl poslán do města Ninive, aby tam hlásal obrácení. Jonáš neuposlechl, protože mu tento úkol připadal nad jeho síly. Odplul proto do rodné Taršíše, a během bouře, kterou rozpoutal Hospodin, byl posádkou lodi hozen do moře. Pohltila jej na tři dny a noci velryba a nakonec vyvrhla na břeh.

„Ježíš přebírá postavu Jonáše ke znázornění vlastního Vzkříšení“ - podotkl papež ke včerejšímu čtení (*Jon 1,1-2,1.11*) a pokračoval komentářem k dnešnímu úryvku (*Jon 3,1-10*). Ten popisuje, jak se Jonáš, podruhé povoláný Hospodinem, přece jen vydává do Ninive, jemuž prorokuje zkázu. Jeho obyvatelé však varování vezmou vážně a obrátí se. „Tvrdohlavý Jonáš tedy svůj úkol splnil dobře - doplnil František – ale zítra uslyšíme (*Jon 4,1-11*), jak se rozhněvá na Hospodina za to, že je příliš milosrdný.“

„*»Hospodine, copak jsem si nemyslel právě toto, když jsem byl ještě ve své vlasti? Proto jsem chtěl rychle utéci do Taršíše, neboť jsem věděl, že Bůh je milosrdný, shovívavý a plný lásky, který se slituje nad neštěstím. Nyní, prosím, Hospodine, vezmi mně život, je mi lépe zemřít nežli žít«* (*Jon 4,2-3*). Prorok říká [Bohu]: *raději zemřu, abych pokračoval s tebou, který nakonec uděláš opak toho, co jsi mne poslal dělat.*“

Jonáš opustí Ninive. Postaví si opodál chýšku z ricinového keře, v jehož stínu schoulen čeká, až Bůh město zničí. Hospodin však namísto toho nechává uschnout ricinový keř, takže prorok ztrácí útočiště před pálicím sluncem a rozhněvá se. Hospodin mu však řekne: *»Tobě je líto ricinového keře... [...] a já bych se neměl smilovat nad velkým městem, v němž je více než sto dvacet tisíc lidí?«*. „Je to úporný dialog dvou umíněnců,“ komentoval papež.

„*Jonáš je umíněný v přesvědčeních svojí víry a Hospodin je umíněný ve svém milosrdenství, nikdy nás neopustí. Klepe na dveře našeho srdce až do konce, je tam. Jonáš byl paličatý, protože pojímal víru podmíněně, je vzorem oněch křesťanů, kteří si kladou podmínky: »Jsem křesťan, ale pod podmínkou, že se věci budou dělat tak a tak«*. – *»Ne, takové změny nejsou křesťanské. To je hereze. Tak to nejde..«*. *Takoví křesťané kladou podmínky Bohu, podmiňují víru i Boží působení.*“

Tímto podmiňováním se mnozí křesťané uzavírají do svých pojmů a nakonec uvíznou v ideologii. Cesta od víry k ideologii je ohavná. Mnoho je dnes takovýchto křesťanů, kteří se obávají růstu, mají strach před dějinnými a Pánovými výzvami. Lpějí na svých prvotních přesvědčeních, na vlastních ideologiích, které preferují před vírou; vzdalují se společenství, mají strach svěřit se do rukou Božích a raději úzkoprse posuzují všechno.

„*To jsou dva postoje církve dneška. Církev těch, kteří jsou schouleni ve svých ideologiích; a církev, ukazující Pána, který se přibližuje všemu. Pán nechová ošklivost vůči věcem, naše hříchy v něm nepůsobí odpor. Přibližuje se ke všemu jako k malomocným a churavým. On totiž přišel uzdravit, přišel zachránit, nikoli zavrhnout.*“

Kázal papež při ranní mši v kapli Domu sv. Marty